

- 3) Czy art. 34 i 35 Ley 1/2000 są sprzeczne z art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 2 i pkt 3. 1 lit. q) załącznika do dyrektywy 93/13/EWG, ponieważ uniemożliwiają one w praktyce dowód w postępowaniu administracyjnym w sprawie roszczenia o zapłatę wynagrodzenia pełnomocników sądowych („jura de cuentas”) w celu rozstrzygnięcia sporu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

⁽³⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van Koophandel Gent (Belgia) w dniu 24 września 2015 r. – Agro Foreign Trade & Agency Ltd/Petersime NV

(Sprawa C-507/15)

(2015/C 414/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van Koophandel Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agro Foreign Trade & Agency Ltd

Strona pozwana: Petersime NV

Pytania prejudycjalne

Czy stanowiąca transpozycję dyrektywy w sprawie przedstawicieli handlowych⁽¹⁾ belgijska ustawa o umowie przedstawicielstwa handlowego jest zgodna z tą dyrektywą lub z postanowieniami układu stowarzyszeniowego – którego wyraźnym celem jest przystąpienie Turcji do Unii Europejskiej – lub ze zobowiązaniami między Turcją a Unią Europejską mającymi na celu usunięcie wszelkich ograniczeń w dziedzinie swobodnego świadczenia usług między nimi, jeśli ta belgijska ustawa o umowie przedstawicielstwa handlowego stanowi, że akt ten stosuje się wyłącznie względem przedstawicieli handlowych z oddziałem głównym w Belgii, natomiast nie stosuje się w wypadku gdy przedsiębiorstwo zlecające z siedzibą w Belgii i przedstawiciel handlowy z siedzibą w Turcji dokonali wyraźnego wyboru prawa właściwego na rzecz prawa belgijskiego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382, s.17).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 25 września 2015 r. w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie kontroli legalności pomiędzy Agrodetalė UAB a Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

(Sprawa C-513/15)

(2015/C 414/25)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strony zainteresowane: Agrodetalė UAB, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dyrektywy 2003/37/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi oraz uchylającej dyrektywę 74/150/EWG mają zastosowanie do dostarczania na rynek Unii i rejestrowania używanych pojazdów wyprodukowanych poza Unią Europejską, czy też państwa członkowskie mogą uregulować rejestrację takich pojazdów w danym państwie członkowskim w drodze szczególnych przepisów krajowych i ustanowić wymogi mające zastosowanie do takich rejestracji (np. obowiązek spełnienia wymogów dyrektywy 2003/37/WE)?
- 2) Czy art. 23 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi oraz uchylającej dyrektywę 74/150/EWG, w związku z art. 2 lit. q) tego aktu można interpretować w ten sposób, że stanowi on, iż przepisy dyrektywy mają zastosowanie do maszyn kategorii T1, T2 i T3 wyprodukowanych po dniu 1 lipca 2009 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 171, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour du travail de Bruxelles
(Belgia) w dniu 28 września 2015 r. – Ville de Nivelles/Rudy Matzak**

(Sprawa C-518/15)

(2015/C 414/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca apelację: Ville de Nivelles

Strona przeciwna: Rudy Matzak

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 17 ust. 3 lit. c) ppkt (iii) dyrektywy 2003/88 dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾ należy interpretować jako zezwalający państwom członkowskim na wyłączenie niektórych kategorii strażaków zatrudnionych przez publiczne służby pożarnictwa z zakresu zastosowania wszystkich przepisów zapewniających transpozycję tej dyrektywy, w tym przepisu, w którym zdefiniowano czas pracy i okresy odpoczynku?
- 2) W zakresie, w jakim w dyrektywie 2003/88 dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy określono wyłącznie minimalne normy, czy należy ją interpretować jako niestojącą na przeszkodzie temu, by krajowy prawodawca utrzymał lub przyjął mniej rygorystyczną definicję czasu pracy?